

УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Т. М. Янковець, к.е.н.

Київський національний університет технологій та дизайну

Концепція сталого розвитку являє собою систему наукових поглядів на збалансування задоволення сучасних суспільних потреб та захисту інтересів майбутніх поколінь з врахуванням збереження здорового та безпечного довкілля.

Для задоволення суспільних потреб людьми створюються підприємства, на рівні яких виготовляються необхідні матеріальні та нематеріальні блага для забезпечення нормальної життєдіяльності. Сьогодні підприємства та підприємці працюють в умовах, коли необхідно постійно зіставляти цілі й засоби їхнього досягнення з урахуванням різноманітних можливостей використання цих засобів у світі обмежених ресурсів. Звідси одним з головних завдань підприємницької діяльності у сучасних умовах господарювання стає охорона навколишнього середовища (земельних, водних ресурсів, повітря).

Значення промисловості для суспільного виробництва важко переоцінити. Вона є матеріальною базою для соціально-економічного розвитку країни. В промисловості створюється більша частина сукупного суспільного продукту та національного доходу держави [1, с. 102]. Промисловість забезпечує потреби як інших галузей суспільного виробництва (наприклад, в основних засобах), так і населення в готовій продукції.

Сталий розвиток промислового підприємства визначимо як керований процес безперервного його функціонування у довгостроковій перспективі з врахуванням збереження здорового та безпечного довкілля, що супроводжується поступовим надбанням нових техніко-технологічних та соціально-економічних якостей в умовах змін навколишнього середовища та постійним підвищенням ефективності його господарської діяльності [2, с. 364; 3, с. 52; 4, с. 267; 5; 6].

Керованість процесу сталого розвитку підприємства забезпечує використання системного підходу, який з'явився в науці наприкінці ХХ ст. і являє собою методологію дослідження об'єктів як систем [7, с. 113]. Згідно цього підходу в контексті сталого розвитку підприємство – це відкрита соціально-еколого-економічна система, яка описується такими системоутворюючими чинниками: вхід (ресурси), вихід (готова продукція), внутрішня структура, зовнішнє середовище, зворотний зв'язок. Підприємству як системі притаманні властивості цілісності, взаємозв'язку та взаємодії елементів, складності, ієрархічності, комунікативності, адаптивності, здатності до розвитку.

В умовах ринкових відносин важливого значення набуває адаптація підприємства до змін навколишнього середовища, що дозволяє йому розвиватися в подальшому. Можливості швидкої адаптації до цих змін забезпечуватиме використання найсучасніших інформаційних технологій, що дозволить обирати найкращі альтернативні варіанти подальшого розвитку. Інформаційні технології є елементом інформаційного забезпечення механізму управління сталим розвитком

підприємства. Воно спрямоване на збирання, обробку та накопичення інформації стосовно цього процесу, що забезпечує гнучкість у реагуванні на різні обставини.

Сьогодні не виникає сумнівів у тому, що сталий розвиток як промислових підприємств, так і національної економіки неможливий без використання інновацій, які є наслідком науково-технічного прогресу. Інноваційна спрямованість підприємництва у промисловості залежить від ефективного управління. Оскільки найчастіше інновації використовуються для реалізації стратегічної мети, вирішити завдання їх впровадження у підприємницьку діяльність можливо, застосовуючи систему стратегічного управління з метою досягнення конкурентних переваг та підтримання сталого розвитку.

Для успішного довгострокового функціонування промислових підприємств з урахуванням збереження та позитивного впливу на навколишнє середовище необхідні партнерські взаємовідносини підприємств з органами влади, науковими та освітніми закладами, суспільними організаціями. Синергетичний ефект такої взаємодії виявлятиметься у підвищенні якості життя як сучасних людей, так і майбутніх поколінь.

Література:

1. Методологічні основи розвитку постіндустріальної економіки : [монографія] / [М. П. Денисенко, А. П. Гречан, В. В. Лойко та ін.]; за ред. д.е.н., проф. Денисенка М. П., д.е.н., проф. Гречан А. П., к.е.н., доц. В. В. Лойко. – Київ : Фітосоціоцентр, 2010. – 688 с.
2. Василенко А. В. Менеджмент устойчивого развития предприятий : [монографія] / А. В. Василенко. – Киев : Центр учебной литературы, 2005. – 648 с.
3. Тарасенко І. О. Сталий розвиток підприємств легкої промисловості: теорія, методологія, практика : [монографія] / І. О. Тарасенко. – К. : КНУТД, 2010. – 390 с.
4. Янковець Т. М. Управління розвитком інноваційного потенціалу підприємства / Т. М. Янковець // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Збірник наукових праць. – Київ. – 2011. – № 6 (62). – С. 265-268.
5. Економіка та менеджмент: перспективи розвитку : матеріали доп. міжнар. наук.-практ. конф., Суми, 18-20 трав. 2011 р / за заг. ред. О. В. Прокопенко, М. Ю. Троян / Сумський державний ун-т, Російський економічний ун-т ім. Г. В. Плеханова [та ін.]. – Суми : СумДУ, 2011. – Т.2. – 186 с.
6. Кулініч О. М. Сталий розвиток національної економіки як ознака цивілізаційних процесів XXI століття / О. М. Кулініч // Актуальні проблеми економіки. – № 1 (127), 2012. – С. 25-31.
7. Фатхутдинов Р. А. Инновационный менеджмент : [учеб. для вузов]. 5-е изд. / Р. А. Фатхутдинов. – СПб. : Питер, 2005. – 448 с.